

בניין מפואר, המיועד לנכים, עומד שומם בירושלים. האוצר מסרב להפשיר כספים להפעלתו

60 אלף דולר בשנה — זה הסכום אותו משלמים אורחי המדינה תמורת אחזקת כלבידוברמן ושומר. מזה שנה וחצי חיים השניים ברמת מלון של חמישה כוכבים, בשכונת גילה בירושלים. בבניין שהוקם למען 86 נכים קשה, הנמקים בינתיים בבתיהם — מעון הוסטל לנכים צעירים, אילן. **מדווחת רות מירד:** בסוף 1985 הושלמה הבניה, במחיר שניים וחצי מיליון דולר. מאז, שנתיים וחצי, עומד הבניין ריק ומשמים.

של מי החיים האלה לעזאזל? שואל נ"ב בן 14, שנולד למישפחה חדרהוית. הוא משותק כארבע גפיו, מרותק למיטה, ומטופל על-ידי סבו בן 70. "מיקרה קשה", אומרת שכנה. בעוד פרנסיה האוצר עוסקים בהזנת השומר וכלבו בבניין הנטוש עומד מולם נ"ב חסר-ישע, כשכל משאת נפשו היא להגיע למעון.

מעון הנכים בגילה נבנה על צלע הר, ומזכיר בחיצוניותו מינור: שילוב של גגות-דעפים, מישטחי-בטון וצי פוריאבן. בפנים יש אולמות גדולים, חדרי-מגורים עם שרותים צמודים, פינות לטלוויזיה, למישחק ולאיור. יש גם משרדים מפוארים, אולמות-התעמלות, חדרי פיסיותרפיה וריפוי-ע"י סוק, מיספרה, חדרי טיפול רפואי, מע' ליות, הסקה ותאורה.

למיבנה צמודה וילה, למגוריו של מנהל המוסד, ודירות-מגורים למתנדרים.

מיכל סולר, 22, נכה קשה המ' רותקת לכיסא-גלגלים: "זה פשע, פשוט פשע לאור היום! איך נותנים לבניין כזה לעמוד ריק? פושע כל מי שאחראי לכך. עד מתי אבא שלי, שפרש לגימלאות, ירחץ וילבש אותי כל יום? האם הוריי יחיו עד גיל 200? ומה יהיה עליי? ממש השפלה לחיות עם המחשבה שעומד לו פיל לבן כזה, ופקידונים מנהלים מילהמות על גבם של הנכים."

"מה אני מבקשת, אולדסמובילו בבית אין לנו אפילו אוטו! "המעבר שלי למעון בגילה הוא חלק מהמאבק שלי במחלה. ככל שה' פיתרון מתרחק ממני, הבעיות והמצור"

אבי

נכה סולר

פקידונים על גב הנכים!"

קה הנפשית שלי הולכות וגדלות. יש מאות נכים שלא רוצים לחשוף את עצמם לתיקשורת, והסכל שלהם בלי-תינסבל."

בשביל כבוד צריך לעבוד

סיטת לונדון, לקח את הבחירות ברצינות גדולה, האופיינית לו, והוא נעזר במישרד ליחסי-ציבור. "אני חושב שכל דבר צריכים לעסוק אנשים ה' בקיאים בו", הוא אומר. "להגיש תכני עות לבתי-מישפט צריכים עורכדין, לבנות בתים צריכים מהנדסים, ולהריך

אותי", הוא מבקש, כאשר אני שואלת אותו על מישפטים גדולים בהם הופיע. כאשר הוא מתרצה לבסוף, הוא מספר על מישפט קרקעות נגד עיריית תל-אביב, שבו הופיע יחד עם עורכדין יגאל ארנון. ב-1983, בבחירות האחרונות לליש-

"ש' אומנם כבוד מסויים בתפ' קיר", אומר ראש-הלישכה הנר' כחי, עורכדין מנחם ברגר. "אבל לא כל-כך בארץ. בעיקר בחוץ-לארץ". לשם כך הוא מרבה לנסוע לחו"ל. הוא קשר קשרים עם לישכת עורכדין הדין בארצות-הברית, וכתב מיכתבי גינני למדינות האפרטהייד בדרום-

שוב בחירות בלישכת עורכדין.

מדוע הם רוצים בתפקיד?

אפריקה. אבל כאשר הוא מונה את ר' שימת הישגיו בתפקיד במשך השנ' תיים האחרונות, הם דלים מאוד. "שיקמנו את המכון להשתלמות עורכדין. בנינו בית ללישכה בירושלים, והוצאנו מפתח ממוחשב לפסי-קריהדין", הוא אומר.

ברגר, עורכדין תל-אביב ותיק, בן 65, מזהה פוליטית עם הליכוד. "אומרים עליי שאני אשף-ההסכמים, הוא מספר, ואומנם הפעם תומך בברגר גם פלג המערך בלישכה. על הקריירה המישפטית שלו אין ברגר אווה להרבות דיבור. "אל תביכי

מועמד קלינג הרוב הדומם

65, מזהה פוליטית עם הליכוד. "אומרים עליי שאני אשף-ההסכמים, הוא מספר, ואומנם הפעם תומך בברגר גם פלג המערך בלישכה. על הקריירה המישפטית שלו אין ברגר אווה להרבות דיבור. "אל תביכי

לראשות לשכת עורכדין

מועמד רובין בבירות פירסומת

כדי לבנות בית צריך מהנדס — כדי להיבחר צריך יחצ'ן

מערכת-בחירות צריך להיעזר באיש יחסי-ציבור.

קלינג אומר כי הוא אינו אדם פוליטי, והוא מייצג את הרוב האדיש של חברי הלישכה. ברצונו לגרום לכך שהלישכה תהיה מעורבת יותר בעניינים הקשורים לשלטון-החוק, ובכך תשיב לעצמה את כבודה ומעמדה במדינה.

קלינג מספר כי הוא היה אחד הד אנשים שלחצו על ברגר לנקוט עמדה בעניין פרשת אוטובוס 300 והתנגדה לאנשי השב"כ. אבל ברגר לא הסכים להתערב בעניין שאין עליו קונצנזוס לאומי. אבל בעניינים שקשורים ל' שילטון החוק במדינה, חייבת הלישכה להתערב ולהביע דיעה, אחרת היא נשארת איגוד מיקצועי חסר-ערך", אומר קלינג.

קלינג מודע מאוד לעובדה שיש

בה, הפסיד ברגר לפרופסור דוד ל' באי אחי שנתיים בתפקיד, עוב ליבאי והמשיך בדרך לכנסת. ברגר התמנה אז כראש הלישכה. באחד ההסכמים הקודמים, שעשה בבחירות של 1983, הסכים לתמוך הד פעם בצבי מיתר לראשות הלישכה. אלא שצבי מיתר, המשמש כיום ראש ועד מחודת-לאביב, הפתיע את ברגר. "חזרתי ארצה בחודש דצמבר, ומצאתי מיכתב ממיתר, בו הוא מודיע שלא י' רוץ לתפקיד ראש-הלישכה, והוא מס' תפק בתפקידו הנוכחי". וכך ממשיך ברגר להתחרות על התפקיד.

לקראת המירוץ הסופי, הבחירות של הד' במרס, נותרו שלושה מועמדים בלבד: ברגר, הד' גבריאל קלינג מ' תל-אביב ויעקב רובין מירושלים. **לא רוצה להשמיץ.** קלינג, 52, יליד פולין, ר'ר למישפטים מאוניברסי-

30 החוסים בסך-סימון יצאו למ' אבק לביטול ההחלטה. העובדה שרובם רתוקים לכיסאות-נכים ממנועים, תמ' נע, לדעתם, את האפשרות להגיע מגי' לה העירה. הקשר שלהם לסביבה הוא דבר שאינם מוכנים לוותר עליו.

האוצר ממשיך להתבצר בעמדותיו, מסרב להקצות כסף להפעלת המעון בגילה, וחוס' סך-סימון שרויים בלחץ ובמתח. "לא נצא מפה", אומרת שרה קיסר, מוותיקות-המעון.

אורית אבנשטיין: "התורמים כחל'

מנכ"ל אילן, אורית אבנשטיין, אין לנו אמצעים לתפעל את המעון". למעון נרשמו עד עתה 200 נכים מירושלים ואיזור הדרום. מתוכם ית' קבלו רק 86 חוסים. אבל מי ישא בהר' צאות אחזקתם, כאשר האוצר מתחמק? **מתבצרים.** לפני שנה הושגה סוף-סוף הבנה. משה הבא, סגן הממונה על התקציבים באוצר, היתנה את פתיחת המעון בגילה בסגירתו של מעון-נכים הקיים בירושלים מזה עש' רות שנים, מעון סך-סימון. השוכן בבניין מט ליפול.

לפני 13 שנה הציעו חברי אגודת אילן את הפרויקט למישרד-הסעד. התוכנית אושרה, ומינהל-מקרקעי ישראל העניק את בשטח. אחר-כך, הבטיח שר-הרווחה, ישראל כץ, לשאת בכל הוצאות האחזקה והטיפול. לאורך כל הדרך הערים האוצר קשיים, ושום צעד לא נעשה ללא אי' שורו. השתתפות הממשלה בפרויקט היתה 17%. יתרת-הכסף, 83%, באה מכיס תורמים, באמצעות אילן, שהי' תה אחראית לבניה. אנחנו אגודה וולונטרית", אומרת

מועמד ברגר אשף-ההסכמים

דמיון רב בינו ובין המועמד השלישי, יעקב רובין. שניהם בני 50 בערך, בוגרי הפקולטה למישפטים בירושלים. שניהם עורכדין פעילים, המופיעים כמעט יום-יום בבתיהם השניים. לשניהם אין רקע פוליטי ושניהם אנשי אקדמיה. גם קלינג וגם רובין פעילים זה שנים בלישכת עורכדין בתפקידים מישניים.

אולי לכן אומר קלינג: "אני לא רוצה להשמיץ, בעיקר מפני שרובין הוא ידיד-נעורים שלי, אבל הוא משמש כבר ארבע שנים כראש ועד מחוד ירושלים וכחבר המועצה הארצית, ולא הראה שום פעילות בתחומים אלה."

הוא גם טוען כי התמיכה הרבה שבה זוכה רובין בירושלים מבוססת על פט' ריוטיות מקומית. "אינני רואה כל רל' וונטיות לתפקיד ראש לישכת עורכדין הדין במקום מגוריו של המועמד", הוא אומר.

גם יעקב רובין, היחיד מבין הש' לושע שהוא בעל חוש-הומור, אינו משמיק. הוא בוטח באהדה שמגלים כלפיו עורכדין רבים במקומות שונים בארץ, ובמוניטין שרכש כראש ועד מחוד-ירושלים.

בעוד שקלינג האץ בברגר להת' ערב בעניין החנינה לאנשי השב"כ, ולא הצליח — היה רובין הנציג היחיד של הלישכה שהצהיר באופן פומבי על התנגדותו לחנינות שנתן נשיא-המדי' נה לאנשי השב"כ.

הוא אמר זאת כנאום בלישכה בירושלים, ובכך גרם להרבה עורכדין להרגיש כי הציל את כבודם.

כשאתה שואל היום חבר לישכה מה אפשר לעשות בשבילו, הוא עונה בדרך-כלל שאפשר לתקן את החוק, כדי שהוא לא יהיה חייב להיות חבר בלישכה", אומר רובין. "אני רוצה לש' נות את המצב הזה. אני רוצה שהחברים יכבדו את הלישכה ויתגאו בה."

לדעתו, הלישכה חייבת להיות מעורבת בחיים במדינה, אבל בוהירות. הוא אומר כי בעבר העיקר הקשורים הפר ליטטים של ראש-הלישכה על יכולתם לפעול, מפני שתמיד פולו לעבר מיפ' לגתם בכל עניין ציבורי."

כרגע מפורים שלושת המועמדים הבטחות גדולות, אבל אם אכן יגשמו אותן — נלמד רק בשנים הבאות, אחרי שעורכדין יבחרו בתישעה במרס את היושבי-ראש החדש.

אילנה אלון

שולחים מיכתבים קשים. הם אינם מסוגלים להבין מדוע המעון לא נפתח, כמובטח. ומקפידים תרומות לפרוייקט קטים דומים!" בינתיים מונחים על צלע ההר בגילה שניים וחצי מיליון דולר, שומר-הלילה מכבה את האורות, יורד כי מעלית והולך לישון. גם הדוברמן שלו ישן בשקט. הוא יודע שלפעמים חיי' כלב יכולים להיות ענוגים מאוד, אם רק הצליח למצוא לעצמו מלונה ליד פיל לבן, שהאוצר מתעקש להשאירו בשיממונו.